70

брекамъ, гл. ср. често употребявамъ въ говоренето си думата бре. какво толко брекашь

брекание ср. викание бре

бреквамъ, —нях, 1) многокр. отъ брекамъ. 2) отъ брекия.

брекване ср. отъ бреквамъ

брекнувамъ, гл. повтор. отъ брекия.

брекнуване, ср. отъ брекнувамъ

брекия, ~~от~~ княх гл. д. употреб. тречолично, брекие, брекиятъ брекияхъ. брекияли го пяпки вредъ по снага ... се наприщилъ се, връхнали го пяпки по цялата снага. 2) ище ~~то~~ чечия ~~да~~ ~~стил~~ че качо ще ме брекиятъ онези бълхи. брекияхъ ~~ме~~, брекияли ~~го~~ онези бълхи, мухи, комари, свници и други гадинки които досаждатъ, брекияхъ ме, брекияли го. ... ме, ... го.

брекиня, ж. 1) дърво, що врастъ брякъ, което дава червенъ, вкисселъ плодъ, на кичошри, Ддърчколко грахъ. 2) плодътъ отъ този шибрякъ. видъ ... герое.

брендушки, ж. ... продвачо цвѣтне. герав. ...

брензамъ ~~с~~, —озамъ гл. д. валямъ, калямъ, хвърлямъ мацамъ, прьскамъ съ калъ

брензамъ се, —озамъ се гл. възвр. калямъ се, мацамъ. ...

брешия, ... гл. ... ~~...~~ рядко ... ~~...~~

~~...~~

брешия, (то) дупка въ стѣна, прохабъ, пробой

в. прешя. срв. ... ~~...~~ френски

бричание (то) ~~ср.~~ отъ бричѣ

бричвамъ и —чувамъ, гл. многокр. и услов. отъ бричѣ

бричение, ~~ср.~~ бричание

бридамъ, в. бричамъ

бричь (тѣ) —чеве, м. Вел. Соф. в. бръснечь, —ачъ.

бричание, (то) ~~ср.~~ отъ бричамъ

бричамъ, —чалъ —чилъ, в. бричѣ

бричѣ, —чишъ, —чамъ, —чилъ, бричамъ —чел гл. др.

бриямъ, —ехъ, брие, бръсня (отъ гласътъ на ы)

бришвамъ и —шовамъ, многокр. и условно отъ бриша

бришемъ, и —шаямъ, в. бриша

бриша, ешъ, —сахъ, гл. д. в. бръсна, бърша (отъ гласътъ на ы —то)

бряччица, ж. бръснарница, белберница.

Брик — малка гимия съ два дърека ...

брияъ, м. бръснаръ, бръснечъ, белберинъ

брилянтъ. абаджъ бриланти

брилиантовъ —

бричам — бръсня | бришам — обричих — обръснах.

бряччица — белберица

брияч — ~~бр~~ бѐлберич

бременната — тежка

бреме — товар — колкото може човѣк да понесе на гръбаси.

бреме, в. бръме.

брендушки (мнж.) пролетни цветя.

брецах — от него

брецало (то) орѫдие, сечиво съ което брецатъ ... думкатъ на ... ... 2) ... ... сечиво. ... ...

~~...~~

~~...~~

брейе, брений. Калкалий ...

брица, ж. (Соф. радуил) ...

..., което се ...

брича — вбъ ...

бричка (та) кола ... ... бричка, ... бричка ... ... бричка ... ...

бричкаджия (та) ... ... бричка, в. ... ...

... ...

~~...~~ (та) брич ... ...

бритва (та) брич, бъснич

брехам — ... кихам или ... ... като кихание. Брехната ... ... прихна

брехание ... кихание, смѣях или ... ...

брехия — прихия

брисалка — бърсалка

брисам — бръсам бърсам

брисане — бърсане

бричане — бричение бричане

бричане — бричене бръснат

бричен — когото са бричили. / бричанье